

A la galeria Eude

Narcís Comadira exposa a Barcelona

BARCELONA (De la nostra col·laboradora, Glòria Bosch).— Quan encara és recent el lliurament del premi a la crítica de la revista «Serra d'Or», per l'obra **Enigma**, Narcís Comadira ens ha introduït una vegada més —malauradament són poques— en l'expressió pictòrica. La mostra, amb obres que van des de finals dels setanta al moment actual, es presenta a la barcelonina galeria Eude. Cal dir que algunes de les peces havien estat exposades a Girona, a Expoart, l'any passat.

Amb la paraula o l'element pictòric, amb clares referències constructives —segurament pel seu gran interès per l'arquitectura—, Comadira parteix del quotidià, de l'element social que l'envolta, dels objectes més comuns com són les capses, les escales o un simple cossi. És, precisament, aquesta mirada sobre qualsevol presència desplaçada la que li permet assolir una sintaxi entre pintura, poesia i arquitectura, fent del mot o de l'element pictòric una excusa per anar més enllà, vers un espai particular íntim. Espai on la presència desplaçada es carrega de força simbolisme —una equivalència la podem resseguir en les dues capses tancades que titula «Relació»— o una composició resta en suspens, com si hi hagués alguna cosa més enllà, d'un simple codi transmissible.

Veient les seves pintures, penso en el poeta Joan Vinyoli i alguns dels seus poemes, perquè en el fons hi ha un lligam que va del llenguatge quotidià al símbol, bastint la poesia o la pintura amb un sentit arquitectònic. Vinyoli creia en l'aprenentatge, mentre Comadira creu que «tots els codis fan referència a altres codis». Vinyoli sabia que el subconscient es carrega d'imatges i que «al poeta li són donats al moment més insospitat, una paraula, un record, un sol vers (...) Un mot aflora a la consciència amb prou força germinativa per poder desenvolupar-se en poema». I és el mateix enigma que flairem rera aquell «Jardí d'estiu» d'en Comadira o entre formes plenes, tancades, com són unes escales sense escenari, lliurades poèticament al misteri i al sentit virtual de les imatges que surten suspeses envoltant una

presència.

Tot es barreja: la nostàlgia, la ironia, l'evocació, les influències, la manipulació o joc sobre codis de llenguatges diferents, els colors calents i freds, el doble límit del quadre transgredit amb taques que s'escapen del marc clàssic i com el Vinyoli de **Retrat de família**, sembla que digui «Tira't el cercol de manera / que et passi pel cap, / salta el mateix moment els esglaons / de l'escaleta de l'entrada / que dona a l'avinguda del jardí, / tanca els ulls i / vo-la».

Comadira amb addicions de memòria i història, nodrint-se de l'art com a confrontació històrica, valora la pintura figurativa «perquè fa manipulacions sobre referències comunes a tothom», i és per això que en el seu sistema de relacions hi ha una topografia real sotmesa a la sintaxi personal.

Encara avui que la gent pensa, sovint, en l'artista com a innovador o descobridor d'enigmes, de formes de tècniques..., convé trobar artistes que demostrin clarament l'existència d'una història, d'uns repetiments, on el creador manipula el seu propi joc creatiu, defugint definicions i esquemes. L'artista projecta l'enigma i provoca la diversitat de respostes. No descobreix res de nou sinó altera els ordres i codis establerts de forma lineal. Fins no fa tants anys això de mirar enrere no era gens clar i encara menys utilitzar el record. Ara es torna a buscar el passat, però molts obliden la diferència perceptiva que hi ha entre el mimetisme i el distanciament. Per crear cal construir sobre contrastos i no solament pictòrics o poètics.

La Primera Mostra d'Art Eròtic «Giròtica» va ser clausurada ahir a la Sala Joker de Girona amb una festa lúdica. (Foto: J.C.)

Amb una festa lúdica, a la Sala Joker

Clausurada ahir a Girona l'exposició «Giròtica»

GIRONA (De la nostra Redacció).— Ahir va ser clausurada a la Sala Joker de Girona la Primera Mostra d'art eròtic que s'ha realitzat a Catalunya, «Giròtica». En aquesta mostra han participat més d'un centenar d'artistes, majoritàriament de les comarques gironines tot i que també n'hi ha d'arreu dels Països Catalans. L'acte de cloenda consistí en un berenar afrodisíac, i va ser amenitzat per un recital de poesia eròtica a càrrec de Frederic Roda, i per dos muntatges de dansa, a càrrec del grup La Nau 18.

Segons declarava ahir a aquest rotatiu el comissari de l'exposició Giròtica, Jaume Fàbrega, «podem dir que l'èxit de la mostra ha estat absolut, extraordinari i que ha sobrepassat totes les previsions, fins i tot les més optimistes augurades per l'organització. Ja ens va sorprendre de bon començament que la idea de Xicu Cabanyes tingués la massiva acollida que va enregistrar entre el més d'un centenar d'artistes que han participat amb obra a la mostra. Després ens va sorprendre l'acte inaugural, el més massiu que mai no s'ha dut a terme a la ciutat de Girona en una inauguració d'una exposició d'art. I per últim hem quedat molt sorpresos de la quantitat de gent que ha visitat la mostra a la Sala Joker».

La Nau 18 va escenificar dos muntatges de dansa contemporània, amb una coreografia especial creada per a la clausura de «Giròtica». (Foto: J.C.)

UN ÈXIT TOTAL

Jaume Fàbrega creu que en dels èxits principals de «Giròtica» és que «ha arribat a tothom i que molta gent que habitualment no visita les mostres d'art s'ha acostat fins a «Giròtica». Així l'han visitada des de mecànics fins a electricistes, policies i gent de tota mena i condició social».

La festa lúdica de cloenda de Giròtica que s'inicià amb un considerable retard sobre l'hora anunciada, va consistir en un berenar afrodisíac, un recital de poesia eròtica a càrrec de Frederic Roda, dos muntatges de dan-

sa contemporània, a càrrec de La Nau 18, amb coreografies especialment realitzades per a l'ocasió, per Anna Rovira, directora del grup, i projeccions de diferents vídeos i pel·lícules, entre elles *Silencis* de Xavier Daniel.

Segons fonts de l'organització «Giròtica anirà properament a Olot —on és possible que comptem amb el suport de l'Ajuntament— i estem en tractes també amb Tarragona, per poder exhibir-la també allà. Com ja vam anunciar en l'acte inaugural, la nostra intenció és que aquesta Primera Mostra d'Art Eròtic pugui recórrer itinerantment Catalunya i els Països Catalans».

Tertúlia sobre la llengua castellana a Sant Feliu de Guíxols

SANT FELIU DE GUÍXOLS (Del nostre corresponent).— Dins el cicle de tertúlia organitzat per l'associació cultural guixolenc «Ahí voy», avui a les sis de la tarda en el local d'aquesta entitat se'n celebrarà una sota el títol «Orígens de la llengua castellana». D'altra banda, pel proper dia 11 està programada una altra tertúlia dedicada al naixement de la llengua catalana. Aqueut cicle —obert a tot el públic— es va iniciar el passat 28 de maig amb un debat sobre la literatura i la història del segle XV.

Aplec de Sant Jaume a Pineda.— Diumenge, Pineda va celebrar el seu aplec de Sant Jaume, que es realitza tradicionalment a la font del mateix nom. Més de dues-centes persones participaren enguany en aquest acte, que comptà amb la presència de les cobles Mediterrània i la Flama de Farners. Al migdia l'aplec es va interrompre per la realització de la tradicional arrossada. La festa es traslladà al vespre a la plaça de les Mèlies, on es continuà amb les sardanes. (Foto: Monsalve)

«El bosc és vida», a Caldes.— La Casa Rosa de Caldes de Malavella ofereix fins al dia vuit de juny l'exposició *El bosc és vida*, del servei de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona. L'exposició consta d'una sèrie de plafons explicatius de caire didàctic sobre l'ús que es pot fer del bosc i les mesures que cal prendre per a la seva protecció (Foto: Ventura)